

Arrest

nr. 99 113 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 augustus 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris tot "*weigering verlenging tijdelijk verblijf*" en van de beslissing van 24 augustus 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 juli 2010 meldt verzoeker zich aan bij de stad Antwerpen om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen met toepassing van artikel 10ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) (bijlage 41).

Verzoeker werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf tot 10 augustus 2011.

Op 1 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot verlenging van verzoekers tijdelijk verblijf met toepassing van de artikelen 9 (9*bis*) en 13 van de vreemdelingenwet tot 12 augustus 2012, voor de duur van de arbeidskaart. Aan verzoeker wordt uitdrukkelijk verzocht om zich

met toepassing van artikel 33 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen. Hij dient tevens een geldige arbeidskaart voor te leggen.

Op 24 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van de verlenging van het tijdelijk verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 november 2012. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Z., S.

Geboren op (...)1972 te SAKA

Nationaliteit: Marokko

Verblijvende te (...)

Weigering verlenging tijdelijk verblijf (zonder bevel om het grondgebied te verlaten)

Het tijdelijk verblijf van betrokkene, verstreken sinds 13.08.2012 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

Betrokkene werd gemachtigd tot verblijf op basis van art. 61/7 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen omdat hij in het bezit was van een geldige verblijfskaart van langdurig ingezetene te Spanje. Hij werd in het bezit gesteld van een A-kaart voor de duur van zijn arbeidskaart B + 30 dagen, die op onze instructie dd. 01.08.2011 werd verlengd tot 13.08.2012 met de volgende voorwaarden voor de verdere verlenging:

"Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: een geldige arbeidskaart B

Ingevolge artikel 33 van het K.B. van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27 april 2007 dient betrokkene zich tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen."

Betrokkene heeft géén verlenging van zijn A-kaart aangevraagd. De geldigheid van zijn huidige kaart is reeds verstreken. Betrokkene heeft nagelaten binnen de door art. 33 van het K.B. van 08.10.1981 vastgelegde termijn de vereiste documenten voor te leggen terwijl hij niet kan voorhouden niet op de hoogte te zijn geweest dat de verlenging van de verblijfskaart tijdig door hem moest worden aangevraagd en wat de voorwaarde voor verdere verlenging was.

Er wordt geen geldige arbeidskaart B overgemaakt. Betrokkene stelt onze diensten dan ook niet in staat vast te stellen of hij nog voldoet aan de voorwaarden gesteld aan het verblijf van langdurig ingezetenen van een andere EU-lidstaat zoals vastgelegd in art. 61/7 van de wet van 15.12.1980. Uit nazicht van de personeelsdatabank DIMONA op 23.07.2012 blijkt evenwel dat hij sinds 09.09.2011 niet langer is tewerkgesteld bij de werkgever voor wie hij een arbeidskaart B had bekommen (L'Ile de Djerba te Antwerpen). Gezien betrokkene niet werkt en niet langer in het bezit is of aantoonbaar in het bezit te zijn van een geldige arbeidskaart, zijn de stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten niet gewaarborgd. Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden."

Op 24 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 november 2012. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

De A-kaart van betrokkene is verstreken sinds 13.08.2012 en kan niet worden verlengd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Verwerende partij schendt door haar beslissing het zorgvuldigheidsprincipe. Dit beginsel houdt o.m. in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken, haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en deze dient te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

In casu is duidelijk dat verzoeker in het verleden een legaal tijdelijk verblijf had in België op basis van zijn statuut als langdurig ingezetene van een lidstaat van de EU, nl. Spanje.

Verzoeker kwam naar België teneinde hier te werken.

In het verleden was verzoeker in het bezit van een Arbeidskaart B.

Ondertussen is beschikt verzoeker over een beroepskaart voor vreemdelingen, kaart geldig van 21/09/2012 t.e.m. 20/09/2014 (stuk 4).

Verzoeker is nl. werkend vennoot van de BVBA (...) met maatschappelijke zetel (...).

Het ondernemingsnummer van de BVBA is (...).

Voormelde beroepskaart werd afgeleverd door de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

Verzoeker heeft zelfs een rijksregisternummer. Het voormelde impliceert dat verzoeker geregistreerd is in de databank met bevolkingsgegevens die wordt beheerd door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.

De aanvraag van een beroepskaart vergt heel wat voorbereiding en is een administratieve rompslomp.

De gegevens van verzoeker waren ruim voor 21.09.2012 gekend bij de overheid.

Verwerende partij had bij het nemen van haar beslissing dd. 24.08.2012 met voorgaande feitelijke situatie rekening dienen te houden.

Verwerende partij stelt dat zij de personeelsdatabank DIMONA raadpleegde. Verwerende partij is echter uit het oog verloren dat verzoeker evengoed een beroepskaart kon aanvragen.

Daarenboven is de bestreden beslissing behept met een tegenstrijdigheid.

Zo vermeldt de beslissing dd. 24.08.2012 weigering verlenging tijdelijk verblijf (zonder bevel het grondgebied te verlaten).

Echter werd verzoeker op 23.11.20 12 een bevel betekend teneinde het grondgebied te verlaten!

Voormeld bevel vermeldt daarenboven foutief dat verzoeker binnen de 30 dagen het Belgisch grondgebied dient te verlaten, evenals het grondgebied van Spanje, dit terwijl verzoeker in het bezit is van een geldige Spaanse id-kaart (?!).

Dat deze houding onmogelijk als een daad van zorgvuldig bestuur kan aangemerkt worden.”

2.2 Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing rekening moet houden met de gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker wijst erop dat hij in het verleden een legaal tijdelijk verblijf had en in het bezit was van een arbeidskaart B.

In de bestreden beslissing wordt het volgende gemotiveerd:

“Betrokkene werd gemachtigd tot verblijf op basis van art. 61/7 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen omdat hij in het bezit was van een geldige verblijfskaart van langdurig ingezetene te Spanje. Hij werd in het bezit gesteld van een A-kaart voor de duur van zijn arbeidskaart B + 30 dagen, die op onze instructie dd. 01.08.2011 werd verlengd tot 13.08.2012 met de volgende voorwaarden voor de verdere verlenging:

“Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: een geldige arbeidskaart B

Ingevolge artikel 33 van het K.B. van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27 april 2007 dient betrokkene zich tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen.”

Uit een eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat het tijdelijk legaal verblijf van verzoeker en het bezit van een arbeidskaart B in het verleden niet wordt betwist doch integendeel wordt bevestigd door verweerder.

Vervolgens verwijst verzoeker naar zijn nieuwe beroepskaart, geldig van 21 september 2012 tot en met 20 september 2014 als werkend vennoot van een bvba. Verweerder heeft hier geen rekening mee gehouden.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Verzoeker kan verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met een beroepskaart die dateert van na de bestreden beslissing en waarvan verweerder aldus geen kennis kon hebben bij de beoordeling van de beslissing.

Waar verzoeker meent dat het onzorgvuldig was van verweerder om enkel de personeelsdatabank DIMONA te raadplegen terwijl hij een beroepskaart aanvraag en dat het aanvragen van een beroepskaart heel wat voorbereiding vergt en een administratieve rompslomp is, kan hij niet worden gevolgd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verblijfskaart en arbeidskaart werden verlengd tot 13 augustus 2012 onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat hij zich tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning aanbiedt bij het gemeentebestuur om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen en dat hij een geldige arbeidskaart voorlegt. Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld. *In casu* dient te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Aan verzoeker werd uitdrukkelijk kenbaar gemaakt zich tijdig aan te melden bij het gemeentebestuur en een geldige arbeidskaart voor te leggen om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen. Uit zijn uiteenzetting blijkt niet waaruit zijn beletsel bestond om tijdig een arbeidskaart voor te leggen. Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om tijdig de nodige administratieve stappen te ondernemen en om de gevraagde stukken over te maken, nu verzoeker niet kan voorhouden dat hij niet op de hoogte was van de op hem rustende verplichting om zich tijdig aan te melden. Verzoeker was eveneens op de hoogte van de voorwaarden waarbinnen een verlenging van zijn verblijfsvergunning kon worden toegestaan. Bovendien heeft verzoeker, blijkens de stukken van het administratief dossier, verweerder niet op de hoogte gebracht van het feit dat hij een beroepskaart had aangevraagd wat *“heel wat voorbereiding”* vergt en een *“administratieve rompslomp”* is waardoor verweerder ook met deze feitelijke gegevens geen rekening kon houden. Verzoeker toont bijgevolg geen schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel door voor te houden dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij een beroepskaart had aangevraagd.

Waar verzoeker meent dat de bestreden beslissing behept is met een tegenstrijdigheid kan hij evenmin worden gevolgd. De eerste bestreden beslissing betreft de weigering tot verlenging van het tijdelijk verblijf. Deze beslissing impliceert niet dat aan verzoeker vervolgens geen bevel om het grondgebied te verlaten mag worden betekend, minstens toont verzoeker dit niet aan.

Waar verzoeker meent dat de tweede bestreden beslissing foutief vermeldt dat hij ook het grondgebied Spanje moet verlaten, mist zijn betoog feitelijke grondslag aangezien uitdrukkelijk in het bestreden bevel wordt vermeld dat verzoeker het grondgebied van België en andere Staten dient te verlaten, waaronder Spanje *“tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven”*.

Verzoeker die een verblijfsaanvraag heeft ingediend, dient eveneens de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen door zich tijdig aan te melden bij het gemeentebestuur om een verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen en door tijdig de gevraagde documenten in te dienen. Verzoeker toont niet aan dat de feiten niet op behoorlijke en zorgvuldige wijze zijn vastgesteld in de beslissingen. Verzoeker heeft de kans gekregen om zijn versie van de feiten en al de nodige bewijzen bij te brengen. De nieuwe beroepskaart werd niet tijdig overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken hoewel hij er wel degelijk de kans toe had. Van verweerder kan dan ook niet worden verwacht dat hij deze mee in rekening zou nemen bij zijn beoordeling.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3 In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Verwerende partij schendt met haar beslissing dd. 24.08.2012 het redelijkheidsbeginsel.

Voormeld beginsel impliceert dat de belangen die bij de beslissing gemoeid zijn, tegen elkaar dienen te worden afgewogen.

Van dergelijke belangenafweging is er in casu geen sprake.

Verzoeker kwam naar België teneinde hier te werken.

Op 21.09.2012 ontving verzoeker een beroepskaart voor vreemdelingen. Thans is hij werkend vennoot van de BVBA (...) met maatschappelijke zetel te (...).

Kopie van voormelde beroepskaart werd afgegeven aan de ambtenaar van de Stad Antwerpen, teneinde het dossier van verzoeker te vervolledigen.

Verwerende partij stelt dat zij de personeelsdatabank DIMONA raadpleegde.

Verwerende partij is echter uit het oog verloren dat verzoeker evengoed een beroepskaart kon aanvragen.

Het feit is dat verzoeker sinds 21/09/2012 in het bezit is van een beroepskaart die hij niet kan gebruiken gezien hij niet beschikt over een geldige verblijfsvergunning.

Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.

Verzoeker houdt zich het recht voor om zijn standpunt ter zake nog verder uiteen te zetten tijdens de hoorzitting en gedurende de loop van de procedure nog aanvullende stukken neer te leggen.”

2.4 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfsvergunning als langdurig ingezetene van Spanje. Verzoeker heeft vervolgens een tijdelijk verblijf verkregen geldig tot 12 augustus 2012 onder de uitdrukkelijke voorwaarde tijdig de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen en een geldige arbeidskaart voor te leggen. Verzoeker geeft aan dat hij naar België kwam teneinde hier te werken. Eén van de voorwaarden voor de verlenging van zijn verblijfsvergunning was het tijdig voorleggen van een arbeidskaart. Het kwam aldus aan verzoeker toe om zijn nieuwe beroepskaart tijdig voor te leggen alsook tijdig de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen. Uit de bespreking onder het eerste middel is gebleken dat verweerder op zorgvuldige wijze heeft vastgesteld dat verzoeker géén verlenging van zijn A-kaart heeft aangevraagd en geen geldige arbeidskaart tijdig heeft overgemaakt. Dit wordt niet betwist. Verzoeker brengt naar aanleiding van zijn inleidend verzoekschrift een beroepskaart geldig van 21 september 2012 tot en met 20 september 2014 bij, doch de Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker heeft nagelaten dit bewijs neer te leggen tussen de vijfenveertigste en dertigste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning zoals bepaald in artikel 33 van het vreemdelingenbesluit. Verweerder had geen kennis van de nieuwe beroepskaart op het ogenblik van de bestreden beslissing en kon er dus ook geen rekening mee houden. Met het argument dat hij naar België is gekomen *“teneinde hier te werken”*, toont verzoeker niet aan dat verweerder op onredelijke wijze concludeerde dat *“gezien betrokkene niet werkt en niet langer in het bezit is of aantoonbaar in het bezit te zijn van een geldige arbeidskaart, zijn de stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten niet gewaarborgd”* en dat verzoeker om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden voldeed. Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen, wat *in casu* niet het geval is.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN